

Έλα πάρε με

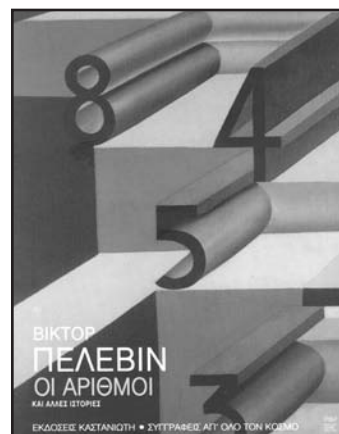
23 νέα μυθιστορήματα

Ντίνος Σιώτης

Τζοίς Κάρολ Όουτς, **Πίσω από τους καταρράκτες**, μετάφραση Ερρίκος Μπαρτζινόπουλος, εκδόσεις Μεταίχμιο, 2006, σελίδες 609

Στο *Πίσω από τους καταρράκτες*, ένα γαμήλιο ταξίδι μετατρέπεται σε έναν εφιάλτη διαρκείας: η Αρία Έρσκιν, μέσα στην ομίχλη του Νιαγάρα, αρχίζει την αναζήτηση του συζύγου της που λίγες ώρες μετά την πρώτη νύχτα του γάμου τους πέφτει στους παγωμένους καταρράκτες του. Αναζητώντας το πτώμα του, ξεκινά μια τραγωδία εκτός ελέγχου μέσα απ' την οποία σιγά σιγά αποκαλύπτεται η ιστορία μιας οικογένειας σε συνεχή δοκιμασία έως ότου ξετυλιχτεί εντελώς το κουβάρι που κρύβει ένα σωρό μυστικά. Μαζί με τον δικηγόρο Ντερκ Μπάρναμπι, παρακολουθούμε κάτι απόκοσμο να φουντώνει, που μπορεί να είναι και έρωτας.

Βίκτορ Πελέβιν, **Οι αριθμοί και άλλες ιστορίες**, μετάφραση Σταυρούλα Αργυροπούλου, εκδόσεις Καστανιώτη, 2006, σελίδες 381

Δεν είναι σχήμα λόγου όταν λέμε για τον Βίκτορ Πελέβιν ότι είναι το «τρομερό παιδί» της σύγχρονης ρώσικης λογοτεχνίας, αλλά η κυριολεξία. Και τρανό παράδειγμα *Οι αριθμοί* του, ένα βιβλίο με επτά ιστορίες που διαβάζονται ως μυθιστόρημα, ξεπατικώνοντας με ειρωνεία και σαρκασμό τις τεράστιες αντιφάσεις της μετασοβιετικής Ρωσίας. Πρόκειται για ένα σπουδαίο βιβλίο που σχολιάζει με καυστικό τρόπο όχι μόνο την μοσχοβίτικη ελίτ, τη manía των νέων με τον καταναλωτισμό και τη φαγούρα του χρήματος, αλλά και που φιλοσοφεί με στοχασμό πάνω σε θέματα όπως η ψυχανάλυση, η παρακμή και η ανθρώπινη μοίρα.

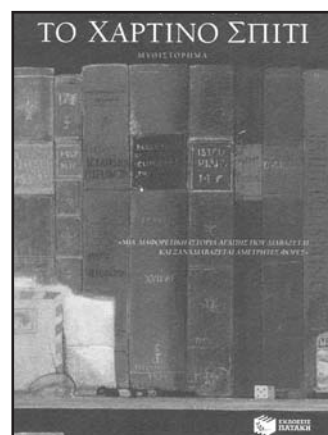
Ντανίλο Κις, **Ένας τάφος για τον Μπόρις Νταβίντοβιτς**, μετάφραση Μαρία Κεσίνη, εκδόσεις Κέδρος, Αθήνα 2006, σελίδες 160

Περισσότερο και από ιστορία, το *Ένας τάφος για τον Μπόρις Νταβίντοβιτς* είναι το φάντασμα της που σε επτά επεισόδια καταφέρνει επτά θανάσιμες μαχαιριές σε ισάριθμα πρόσωπα-πρωταγωνιστές οι οποίοι αναμετρούνται με τους εφιάλτες της μεταπολεμικής Ευρώπης. Στη σκιά της ρώσικης επανάστασης, προδοσιών, προβοκάτσιες, βίας και παιχνιδιών εξουσίας γευόμαστε τον εφιάλτη του αίματος μέσα από τη σκληράδα συντρόφων και εξουσιαστών, όπου πρόσωπα-σύμβολα αδυνατούν να αποδράσουν από τις ανακρίσεις και τα βασανιστήρια. Διακύβευμα: η ζωή του Μπόρις Νταβίντοβιτς απέναντι στο απολυταρχικό καθεστώς.

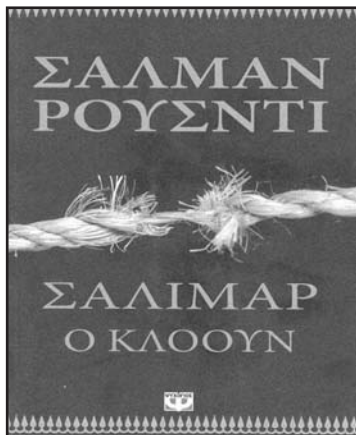
Ναντίν Γκόρντιμερ, **Ξύπνα!**, μετάφραση Τόνια Κοβαλένκο, εκδόσεις Καστανιώτη, 2006, σελίδες 227

Με πρωταγωνιστή τον Πολ Μπάνερμαν, έναν εύπορο, λευκό καρκινοπαθή Νοτιοαφρικανό, η Γκόρντιμερ δράττεται της ευκαιρίας να μας υπενθυμίσει ότι πίσω από την ευδαιμονία του νέου μετα-απαρτχάιντ καθεστώτος, εμφιλοκωρεί μια άλλη, ίσως πιο επικίνδυνη κατάσταση που απειλεί το περιβάλλον. Ο Μπάνερμαν διδάσκεται από τον πόνο του ενώ παράλληλα συγκρούεται με τη σύζυγό του και με ένα σύστημα αξιών που τον ανέθρεψε. Μέσα από τη δική του περιπέτεια αξιολογεί τη ζωή ως τόπο επαπειλούμενης οικολογικής καταστροφής ενώ ξαναβρίσκει τον απωλεσθέντα καθ' οδόν προς τη θεραπεία, ιδεαλισμό του.

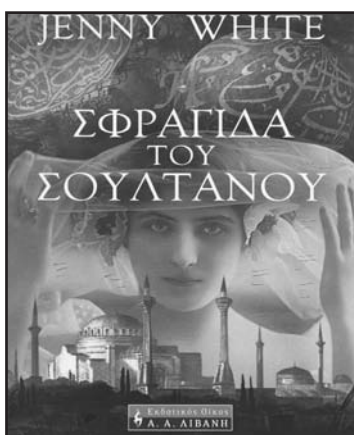
Κάρλος Μαρίας Ντομίνγκες, **Το χάρτινο σπίτι**, μετάφραση Λένα Φραγκοπούλου, εκδόσεις Πατάκη, 2006, σελίδες 107

Βιβλία που δε θα διαβαστούν, βιβλία που διαβάστηκαν πολλές φορές, βιβλία εξοριστα σε ψηλά ράφια, βιβλία ξεχασμένα, βιβλία που γίνονται τούβλα για να χτίσουν ένα χάρτινο σπίτι σε μια μακρινή ακτή του Νότου. Αυτό είναι το χάρτινο σπίτι, ένα εκπληκτικό βιβλίο για τον κόσμο της ανάγνωσης, τους μανιώςδεις συλλέκτες βιβλίων και τους βιβλιόφιλους. Αλλά είναι και ένα βιβλίο αγάπης και μυστηρίου που ξεκινά απ' το Λονδίνο για να ταξιδέψει στη Νότιο Αμερική με πρωταγωνιστή έναν καθηγητή που προσπαθεί να διαλευκάνει το μυστήριο της άφιξης ενός βιβλίου, ακολουθώντας τα ίχνη ενός βιβλιολάτρη με τους 20.000 τόμους του.

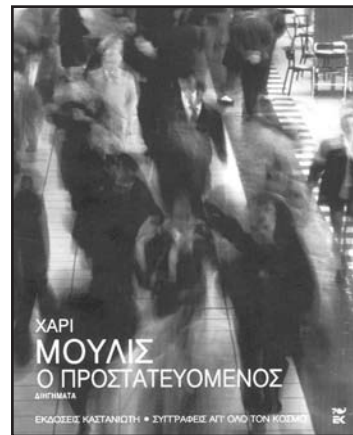
Σαλμάν Ρούσντι, **Σαλιμάρ ο κλόουν**, μετάφραση Μπελικά Κουμπαρέλη, εκδόσεις Ψυχογιός, 2006, σελίδες 473

Δυο κόσμοι συγκρούονται στο μυθιστόρημα *Σαλιμάρ ο κλόουν* που ήταν υποψήφιο για το Βραβείο Μπούκερ το 2005. Όχι μόνο η Ανατολή με τη Δύση (Κασμίρ με Ουάσιγκτον) αλλά ο κόσμος της κατασκευασμένης τρομοκρατίας με εκείνον της αγάπης, της προδοσίας και της απώλειας, ο κόσμος της πολιτικής με τον κόσμο του ερωτικού πάθους. Και όταν ο αναγνώστης κλείνει το βιβλίο των συναρπαστικών κόσμων του Ρούσντι αναρωτιέται πόσο δρόμο μπορεί να κάνει η απιστία για να ρημάξει μια χώρα; Και πόσες παραστάσεις πρέπει να δώσει η υποκρισία για να δούμε ότι η έλλειψη σεβασμού σε διαφορετικές κουλτούρες προκαλεί την εκδίκηση;

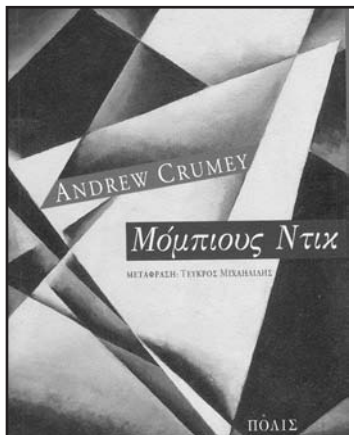
Jenny White, **Η σφραγίδα του σουλτάνου**, μετάφραση Έφη Τσιρώνη, εκδόσεις Α.Α. Λιβάνη, 2006, σελίδες 483

Στα λαμπυρίζοντα από την πανσέληνο νερά του Βόσπορου μια νύχτα του 19ου αιώνα το γυμνό σώμα μιας αγγλίδας γκουβερνάντας ξεβράζεται σε μια ακτή. Πριν από οκτώ χρόνια μια άλλη αγγλίδα γκουβερνάντα είχε βρεθεί δολοφονημένη στην ίδια περιοχή. Ο δικαστής που αναλαμβάνει να διαλευκάνει το μυστήριο μπλέκει στα δίχτυα μιας αλλόκοτης ιστορίας που την καθοδηγούν η πίστη, το πάθος, ο φθόνος και ο έρωτας, με φόντο της Κωνσταντινούπολη, ποτισμένη απ' το μπαρουτί εξεγέρσεων και προδοσιών. Μια ιστορία με αναστατώσεις, ίντριγκες και συνωμοσίες στη σκιά ενός εκθρονισμένου σουλτάνου.

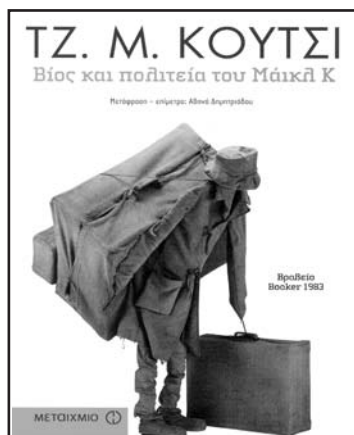
Χάρι Μούλις, **Ο προστατευόμενος**, διηγήματα, μετάφραση Ινώ Βαν Ντάικ-Μπαλτά, εκδόσεις Καστανιώτη, 2006, σελίδες 333

Επτά μεγάλες στιγμές της σύντομης αφηγηματικής φόρμας από έναν σπουδαίο ευρωπαϊό συγγραφέα. Διηγήματα γραμμένα τα τελευταία πενήντα χρόνια, από τα οποία ένα μας ταξιδεύει σε ένα φουτουριστικό τόπο («Τι συνέβη στο λοχία Μασούρο»), ένα άλλο σε ένα ζοφερό πολεμικό περιβάλλον («Ο πλουμιστός άνθρωπος»), άλλο σε έναν προδρομικό παζολινικό περίγυρο («Περιοδεύον»), άλλο («Το σύνορο») στην «τρέλα» με την οποία λειτουργεί η γραφειοκρατία και σε ένα άλλο («Ο προστατευόμενος») όπου ο συγγραφέας συναντά όλους μαζί τους χαρακτήρες από τα μελλοντικά του βιβλία.

Andrew Crumey, **Μόμπιους Ντικ**, μετάφραση Τεύκρος Μιχαηλίδης, εκδόσεις Πόλις, 2006, σελίδες 343

Σε έναν κόσμο που κινείται μεταξύ φιλοσοφίας, ιστορικής φαντασίας και τεχνολογικού θρίλερ, ο ήρωας τού Άντριου Κρούμυ, Τζον Ρίνγκερ, με αφορμή ένα μυστηριώδες γραπτό μήνυμα στο κινητό του, επισκέπτεται ένα απόμακρο ερευνητικό κέντρο για να συνταιριάξει το παζλ μιας πρωτοφανούς ιστορίας. Κάνοντας υποθέσεις για το μήνυμα που νομίζει ότι του έστειλε η Χέλεν, αναζητά την αλήθεια σχετικά με τη χαμένη αγαπημένη του σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει και που συναποτελείται από παρανοϊκούς, ιδιοφυείς, καθηγητές και συνθέτες. Ένα ευφυές και ευρηματικό μυθιστόρημα.

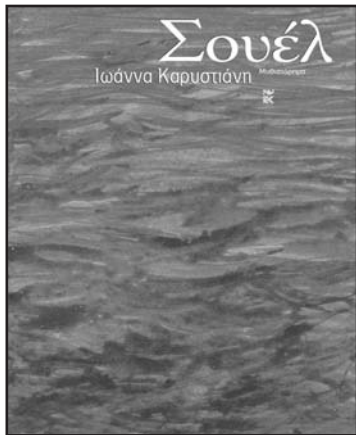
Τζ. Μ. Κουτσί, **Βίος και πολιτεία του Μάικλ Κ**, μετάφραση Αθηνά Δημητριάδου, εκδόσεις Μεταίχμιο, 2006, σελίδες 274

Το βιβλίο που έκανε παγκοσμίως γνωστό τον Κουτσί το 1983 αναφέρεται στις ταραχές και τον εμφύλιο πόλεμο που μαίνονταν στη Νότιο Αφρική τη δεκαετία του '70, με το ρατσιστικό καθεστώς να κάνει ό,τι περνά από το χέρι του για να οδηγή τους μαύρους στην πλήρη απόγνωση. Ένας απ' αυτούς είναι ο Μάικλ Κ., υπάλληλος του δήμου του Κέιπ Τάουν, που δεν το βάζει κάτω και φεύγει για την ύπαιθρο με τη μητέρα του για να αρχίσει μια καινούργια ζωή, κι ας τον ακολουθεί ο πόλεμος και ό,τι άλλο αφήνει πίσω του. Ο Μάικλ Κ. είναι το σύμβολο της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας και γι' αυτόν ο συμβιβασμός είναι κάτι το ακατανόητο.

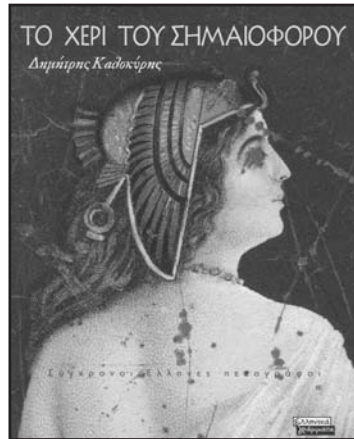
Ιρέν Νεμιρόβσκυ, **Το παιδί-θαύμα**, μετάφραση Έφη Κορομηλά, εκδόσεις Πατάκη, 2006, σελίδες 96

Μια ιστορία που δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα είναι η ιστορία του μικρού Ισμαήλ Μπαρούχ, του *Παιδιού-θαύματος*, που τριγυρνά στα καπηλειά της Οδησού τραγουδώντας τις χαρές και τις λύπες των αποκλήρων. Αυτό το χαμίνι που αυστοσχεδιάζει ένας ποιητής το δωρίζει στην αγαπημένη του, μια πλούσια και αργόσχολη χήρα. Η ζωή του Ισμαήλ είναι πολύ σύντομη και θα έχει ένα τραγικό τέλος, αφού περνά από τη φτώχεια και την ασχήμια στην πολυτέλεια και στην ομορφιά. Ξαφνικά, μια αρρώστια τα φέρνει όλα πάνω κάτω αντιστρέφοντας τα πάντα και ο μικρός Ισμαήλ θα γυρίσει στον δικό του κόσμο όπου τίποτα δεν είναι το ίδιο.

Ιωάννα Καρυστιάνη, **Σουέλ**, εκδόσεις Καστανιώτη, 2006, σελίδες 304

Σουέλ είναι ο βουβός κυματισμός του ωκεανού αλλά και το βουβό κύμα της ζωής που συντροφεύει στα ταξίδια του τον καπετάν Μήτσο Αυγουστή, έτοιμο για σύνταξη αλλά που αρνείται να επιστρέψει στην πατρίδα – δεν του πάει η στεριά– κι ας τον περιμένει εδώ και δώδεκα χρόνια ένας μυστικός έρωτας, η Λίτσα, που δεν είναι ερωτευμένη μόνο μ' αυτόν. Τον περιμένει ακόμα η γυναίκα του αλλά κι ένα σωρό μυστικά που τα 'χει σφραγισμένα μέσα του και τα λείει μονάχα στο σουέλ στο οποίο εξομολογείται τη μοναξιά του. Για τον καπετάν Μιχάλη η στεριά έχει τελειώσει και μια «ανωτέρα βία» τον κρατά μακριά της, ενόσω ένας κυματισμός της ζωής τον βουβαίνει.

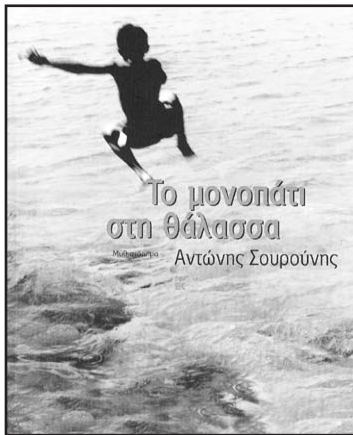
Δημήτρης Καλοκύρης, **Το χέρι του σημαιοφόρου**, εκδόσεις Ελληνικά Γράμμα-τα, 2006, σελίδες 310

Το χέρι του σημαιοφόρου ξεκινά από το μέλλον, πηγαίνει ακόμα πιο μακριά, επιστρέφει στο παρόν μέσω παρελθόντος. Είναι ένα πολύμορφο, εφευρετικό, «δασώδες» πολυμυθιστόρημα με πολλές ερμηνείες, αληθοφανείς μαρτυρίες, περιπετειώδεις συγχύσεις και πλήθος γνώσεων με μοναδικό ερώτημα: ποιος είναι ο σημαιοφόρος; Σκοπίμως σχηματίζονται εσφαλμένες εντυπώσεις από τον αναγνώστη, ο οποίος, υποτίθεται, χάνεται στα τεκταινόμενα λες και «ξαναδιαβάξει» την παγκόσμια ιστορία. Πρόκειται ακριβώς για αυτό που υποψιάζεται ο προχωρημένος αναγνώστης: για ένα μοντέρνο μεταμυθιστόρημα με τον τρόπο που μόνο ο Καλοκύρης θα μπορούσε να έχει γράψει.

Μένης Κουμανταρέας, **Η γυναίκα που πετάει**, διηγήματα, εκδόσεις Κέδρος, 2006, σελίδες 399

Μια καταβύθιση στην προσωπική ζωή του συγγραφέα είναι και τα έντεκα διηγήματα της *Γυναίκας που πετάει*, όλα δοσμένα με πάθος, ανιστόρητη ευλάβεια στην ιστορία τους και στα φαντάσματα που στοίχειωσαν την Ελλάδα από τον Εμφύλιο και μετά, το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα έως σήμερα. Είτε πρόκειται για το άμεσο οικογενειακό περιβάλλον είτε για γνωστές προσωπικότητες είτε για ανθρώπους με τους οποίους τυχαία ή σκόπιμα διασταυρώθηκε ο δρόμος τους με εκείνον του Κουμανταρέα, έχουμε διηγήματα που λάμπουν από καθαρότητα σκέψης, βαθιά ανθρωπιά και μια αύρα που μας παρασέρνει ψιθυρίζοντάς μας ό,τι μας αφορούν...

Αντώνης Σουρούνης, **Το μονοπάτι στη θάλασσα**, εκδόσεις Καστανιώτη, 2006, σελίδες 651

Άλλη μία καταβύθιση στην προσωπική ζωή του συγγραφέα έχουμε στο *Μονοπάτι στη θάλασσα*. Εδώ το μονοπάτι που παίρνει ο Σουρούνης είναι σκληρό, δύσκολο, δύσβατο, δυσδιάκριτο. Και δε φτάνει πάντα στη θάλασσα. Αλλά είναι μια απολαυστική διαδρομή μισού αιώνα σφραγισμένη από την εποχή της αθώτητας, της προσφυγιάς και της στέρησης, όμως βαθύτατα ανθρώπινης, που παίρνει σάρκα και οστά. Όπως και σε πολλά προηγούμενα βιβλία του, έτσι και εδώ ο Σουρούνης υπονομεύει μυθιστορηματικά και με χιούμορ το αχειραγώγητο υλικό του, καρφώνοντας με πρόκες αγαπητικές ό,τι εξαφανίστηκε από τη γειτονιά που μεγάλωσε και από την εποχή της εφηβείας.

Παυλίνα Νάσιουτζικ, **Μαμάδες βορείων προαστίων**, μυθιστόρημα, εκδόσεις Μελάι, 2006, σελίδες 215

Γάμοι υπό διάλυση, άντρες-μεταχειρισμένα ανταλλακτικά, παιδιά ατίθασα, παραιτήσεις υπέρ της αταξικής συνείδησης, αποδράσεις στον κόσμο τού λήθαργου, καταδύσεις σε πισίνες ανίας και νωθρότητας, οικεία βέλη εκ των έσω, βόρεια προάστια, πεδία λαμπρών μαχών αοράτων εκθρών, πνιγηρή καθημερινότητα που αυλακώνει ό,τι δεν εξαγοράζεται με χρήμα. Τι άλλο είναι το *Μαμάδες βορείων προαστίων*; Ακόμα είναι: ευδαιμονία που έγινε βαρύ φορτίο, καφετζούδες και χαρτορίχτρες που λειτουργούν ως ηρεμιστικό σε πρόωρα καταστραμμένες ομορφιές, ερωτικές ιστορίες με άδοξο τέλος, ζωές δωροδοκημένες από αλήθειες που καταρρέουν συγκινητικά μέσα στη φτώχεια τού να τα έχεις όλα...

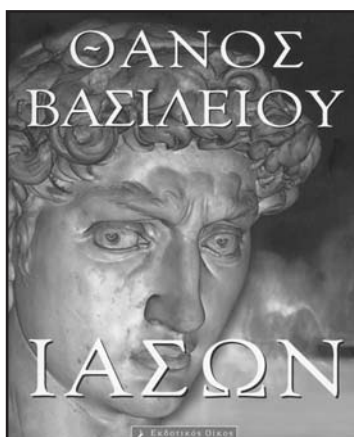
Ηλίας Κουτσούκος, **Φάτε μόνοι**, μυθιστόρημα, εκδόσεις Κέδρος, 2006, σελίδες 157

Το αγόρι που είναι ερωτευμένο με τη Ζιζή, μια συμμαθήτριά του στο γυμνάσιο, δεν προσαρμόζεται εύκολα στο σύστημα αξιών που τον περιβάλλει. Τον αγαπά και η Ζιζή παρά το ότι είναι κοντός και μικρότερος. Τα έχει με την οικογένειά του, με τους μεγάλους, με το σχολείο, βλέπει τους πάντες σαν να συνωμοτούν, σαν να έχουν στημένο ένα βρόμικο παιχνίδι. Παρόλα αυτά γίνεται καλός παρατηρητής της ζωής και μπορεί και παίζει με όλες τις ισορροπίες μέσα κι έξω του. Φεύγει από το σπίτι του και από όλους όσοι κανονίζουν τη ζωή του. Η πρωτοπρόσωπη αφήγηση έχει στακάτο ρυθμό και ρέει, ενόσω ο μικρός μαθητής κάνει όνειρα με βάση τα ερωτικά σκιρτήματα που του προκαλούν γυναίκες όλων των ηλικιών.

Ελένη Γκίκα, **Αν μ' αγαπάς, μη μ' αγαπάς**, εκδόσεις Άγκυρα, 2006, σελίδες 177

Μια ερωτική ιστορία που ξεκινά εν πλω, εν μέσω χειρογράφων προς διόρθωση και ποτών, με φόντο την ανοιχτή θάλασσα του Αιγαίου. Μια ιστορία που ανοίγει τις πόρτες της σε όλες τις πιθανότητες αλλά που παγιδεύεται από το παρελθόν. Είναι μια παγίδα στην οποία ο Άγγελος και η Σαβίνα δε θέλουν να πέσουν. Εκείνος, ένας ογκολόγος που ερωτεύεται, εκείνη μια διορθώτρια κειμένων που αγαπά. Δούλοι του έρωτα οι δυο τους διασχίζουν το τώρα ακούγοντας Βέρντι, Μπιζέ και Χριστοδουλόπουλο, συνδυάζοντας πόνο και απώλεια. Οι καρδιές τους χωράν τα πάντα. Ακόμα και τα συντρίμια τού τίποτα που πασχίζουν να εισχωρήσουν μέσα τους μέσω λέξεων και ποτού και μιας λύτρωσης που έρχεται μέσω της άρνησης.

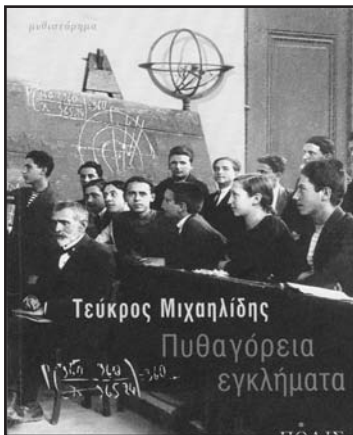
Θάνος Βασιλείου, **Ιάσων**, εκδόσεις Λιβάνη, 2006, σελίδες 573

Ιστορικό μυθιστόρημα που αγγίζει τα όρια της επιστημονικής φαντασίας, με μια σειρά χειρογράφων της εποχής τού Ναβουχοδονόσορα και του Πυθαγόρα να ταξιδεύουν ανά τους αιώνες. Τα χειρόγραφα αυτά, που περιέχουν όλη την ανθρώπινη σοφία, στην πορεία τους συμπληρώνονται από τον Κομφούκιο, τον Βούδα και τον προφήτη Δανιήλ και εξαιτίας τους έχουμε τους Ναϊτες, τους Ροδόσταυρους, τους Ιλουμινάτους και τους Τέκτονες. Είναι περιζήτητα χειρόγραφα και το 1977 δύο έλληνες διπλωμάτες τα βρίσκουν τυχαία ενώ γίνονται ταυτόχρονα στόχος των δύο ισχυρών κέντρων εξουσίας του πλανήτη. Πλούσια πλοκή με κρεσέντο έναν επίλογο να παίζεται με ανθρωποκνηνητό στις Κυκλάδες.

Λευτέρης Γιαννακουδάκης, **Απολεσθέντα αντικείμενα**, διηγήματα, εκδόσεις Εστία, 2006, σελίδες 176

Μέσα από τις παλινδρομικές κινήσεις τεσσάρων επί τέσσερα ιστοριών, βλέπουμε πράγματα που χάνονται ολοσχερώς: διαδρομές λεωφορείων, ταξίδια, το τελευταίο χαρτί, λεπτά της ώρας αλλά και πρόσωπα και αντικείμενα σε ένα πλοίο, σε ένα σπίτι, σε ένα κορμί, σε μία μετακόμιση, στο ποτό, σε σύντομες φράσεις που ξεχνιούνται. Διηγήματα δεμένα με πραγματικές καταστάσεις και με κοινό σημείο αναφοράς την περιπλάνηση και την απώλεια – παράπλευρη ή μεταφυσική. Διηγήματα καλογραμμένα και με άποψη, αλλά σκληρά για ανθρώπινες σχέσεις ξεπλυμένες αφαιρετικά με διάλυμα ψευδεπίγραφων αξιών και ανύπαρκτων προσδοκιών.

Τεύκρος Μιχαηλίδης, **Πυθαγόρεια εγκλήματα**, εκδόσεις Πόλις, 2006, σελίδες 271

Φανταστικά πρόσωπα εμπλέκονται με ιστορικά, ήρωες μυθοπλασίας συναντιούνται με υπαρκτούς στα *Πυθαγόρεια εγκλήματα*, όπου το τρίγωνο δεν μετρά μόνο τις γωνίες αλλά γίνεται και ερωτικό και όπου οι μαθηματικοί αναρωτιούνται τι μπορεί να εννοεί κανείς όταν λέει «πραγματικότητα». Με άρωμα εποχής Παρισιού και Αθηνών από το 1900 έως το 1930, ο συγγραφέας σκαρώνει ένα φανταστικό έγκλημα με φόντο ένα υπαρκτό φιλοσοφικό και μαθηματικό πρόβλημα, όπου οι διαφωνίες, οι έρωτες και οι περιπέτειες εν μέσω καλλιτεχνικών κύκλων ιντριγκάρουν τον αναγνώστη παρασέρνοντάς τον στη λύση της εξίσωσης: ποιος σκότωσε τον Στέφανο Καταρτζή;

Ενρίκε Βίλα-Μάτας, **Η νόσος του Μοντάνο**, μετάφραση Γεωργία Ζακοπού-λου, εκδόσεις Καστανιώτη, 2006, σελίδες 349

Η νόσος του Μοντάνο είναι η αρρώστια της λογοτεχνίας, και είναι μια ασθένεια λογοτεχνική που εμποδίζει το γιο του αφηγητή να γράψει. Μέσα από αναδιπλώσεις της δεινής αφηγηματικής ικανότητας του συγγραφέα, βλέπουμε να καταργούνται τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και μυθοπλασίας και άρα όλα να είναι πιθανά. Είναι ένα μυθιστόρημα-ύμνος στη λογοτεχνία όπου, ενώ γράφει το ημερολόγιό του, στο συγγραφέα εμφανίζονται αγαπημένοι του συγγραφείς (Σέξπιρ, Κάφκα, Ντιράς, Βάλζερ, Κασάρες, Μπαρνς και άλλοι) φτιάχνοντας μια γοητευτική συντροφιά που οδηγεί τον αναγνώστη στην ελπίδα και στη λύτρωση.

Αγγελική Στρατηγοπούλου, **Δεν θα ξαναρωτήσω τον μπαμπά**, εκδόσεις Μελάνι, 2006, σελίδες 184

Ένα κορίτσι μεγαλώνει με ανησυχίες που ξεφυτρώνουν εκεί που μεγαλώνει η απουσία: στο σκοτάδι. Ένα κορίτσι που κρύβει στο μπαούλο τα ξέφτια της παιδικής ηλικίας. Ένα κορίτσι που το λένε Άμστερνταμ και που έμαθε από πολύ νωρίς να επινοεί πρόσωπα και καταστάσεις για να αντέχει το σκοτάδι, τις νύχτες, τους φόβους. Και αυτό για να μπορεί να καταλαβαίνει τον κόσμο των μεγάλων. Ένα ποιητικό μυθιστόρημα που κοιτάει με βλέμμα ανατρεπτικό την παιδική ηλικία κλείνοντάς μας πονηρά το μάτι: οι λέξεις που πλημμυρίζουν τα δωμάτια του σπιτιού είναι οι αδιόρατες, ονειρεμένες στιγμές της ενηλικίωσης... (δε)